

G.Fodor Gábor: Csatakiáltás a semmibe

2025 augusztus 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A tét hatalmas: béke vagy lázas állapot; kiszámítható, rendezett élet vagy felfordulás.

Az ellenség földjén a férfiak gazemberek, a n?k pedig szajhák.”

(Tibeti közmondás)

Ha nem tudod, mi ellen harcolsz, nem is fogod tudni legy?zni.

Nincs tudomásom róla, hogy bárki is megírta volna a csatakiáltások történetét. Pedig kiáltás nélkül nincsen csata, káromlás és becsmérlés nélkül nincs ellenség. A csatakiáltás a rohamra induló sereg harcos kiáltozása, célja, hogy egyfel?l rémületet keltsen az ellenben, másfel?l hogy a kiabálók elleplezzék a saját félelmüket. A kiáltva rohamozó katona ugyanis mintegy kilép önmagából, önkívületi állapotba kerül és félelem nélkül rohan neki bármilyen ellenségnek. Ha eközben ráadásul nem artikulátlanul ordít, hanem egy meghatározott szót vagy rövid mondatot ütemesen kiállt a bajtársaival együtt, akkor a csatakiáltás arra is alkalmas, hogy összefogja a csapatot, közös harci morált teremtsen, és er?t mutatva letaglózza az ellenfél harci kedvét. A honfoglaló magyarok állítólag a „huj, huj!” csatakiáltással rohantak az ellenségre, míg a forradalmi munkásság harci szólama a „munkát, kenyeret!” volt. De végül is a lényeg: „üsd-vágd, nem apád, nem anyád!”. Vagy mi – vagy ?k.

Hogy miért is írom le mindezt? Mindjárt vége a nyárnak, ráfordulunk a választás el?tti utolsó etapra – „közelít a tél”.

Már az elmúlt néhány hónap is puskaporos volt, de ezután még kevésbé fogunk kilátni a l?porfüstb?l. Átok itt, átok ott, gazemberek és szajhák, csihi-puhi. Ez vár ránk. De nem árt azért tudatosítani, hogy egyfel?l ett?l még a politika nem gonosz vagy rossz dolog, hanem egész egyszer?en a kampány az ilyen, de ez majd elmúlik, lezárul, véget ér,

mint ahogy az sem mellékes, hogy az ütközet nem fegyverekkel zajlik és nem a másik egzisztenciális elpusztítása a „csata” tétje, hanem itt a „golyó”: a szavazat, a gy?zelem pedig a kormányzás lehet?sége. Mint ahogy azt sem árt észben tartani a nagy üvöltözések közepette, hogy mi is a tét és ki ellen harcolunk, vagyis mi forog kockán és mit is akarnak a gazemberek.

Még most talán meg tudjuk ezt tenni. Mert ahogy megyünk el?re az id?ben, minden rövidülni fog (nem lesz mód kifejteni, hogy mit is gondolunk a másik édesanyukájáról, mert már csak azt fogjuk kiabálni, hogy „anyád!”), és akkora lesz a csatazaj, hogy mindenki töltés nélkül tüzel majd.

Már megírtam két hete és változatlanul komolyan gondolom, hogy a 2026-os választás tétje a valami és a semmi közötti választás lesz.

Oda jutottunk ugyanis, hogy a valami alternatívája a semmi lett és komolyan kell vele számolni. Jött egy kihívó a semmib?l, aki nem képvisel semmit, nem gondol semmit, nem mond semmit – és ezt gondolja gy?ztes stratégiának. Az a célja, hogy lerombolja mindazt, ami értékes, amiért megküzdöttünk, amit közösen elértünk. Lerombolja a valamit, közös er?feszítéseink eredményét. A tét tehát úgy is megfogalmazható, hogy folytatódik-e az építkezés vagy jön a rombolás.

Mindebb?l pedig az következik, hogy nagyon is komolyan kell vennünk a semmit. Úgy is, mint kihívót, és úgy is, mint a kihívó akaratának a tárgyát. Nem véletlen, hogy semmit se tudunk. Nem ismerjük a kihívó jelöltjeit, hogy kik fognak majd elindulni az egyes választókörzetekben. Egyáltalán feláll-e ott valami. Nem látunk ott senkit, akit komolyan lehetne venni: nincsenek er?s emberek, a már megválasztott politikusaik „némák”, nem beszélnek, nem képviselnek semmit. Nem látunk programot, nincs tartalom – minden üres. Amit látunk, az a nagy megtévesztés. Vetítik nekünk a mozit. Egy könnyed és könny? életet ígér? élet császárát, szörfön, csónakban, limuzinban, eljátszva a nagy szerelmet – itt van nekünk egy magyar Bonnie és Clyde.

Ugye senki sem gondolja komolyan, hogy ez a politikai ajánlat?

Azok sem gondolják, akik ki- vagy feltalálták nekünk ezt a mozit. A politikai ajánlat nem az, hogy gy?z Magyar Péter és kormányt alakít. Ezt senki sem gondolja komolyan.

Ha jól értem, alapvet?en két forgatókönyv van.

Az optimistább az úgynevezett lengyel út: kívülr?l, Brüsszel, Soros és az amerikai demokraták segítségével elérni a

kormányváltást és nekifogni a struktúrák lerombolásának, a megtorlásnak, az ellenforradalomnak.

Még ha történetesen Magyar Péter alakítana is kormányt (nincs jelent?sége, hogy ? vagy éppen más lenne a miniszterelnök), az nem az ? kormánya lenne és nem ? kormányozna. Lediktálnák neki, hogy merre van az el?re. Diktátumok lennének és egy kívül tartott szolgakormány.

És ez az optimista forgatókönyv.

Van ett?l rosszabb. Hogy nem sikerül a nagy mutatvány. Egyáltalán a megfelel? számú jelöltet sem sikerül felállítani, nem áll össze a rendszer. Vagy

ha lesz is elég ellenjelölt, meg valami össze is áll, a nagy mutatvány nem jön be, Magyar Péter alulmarad és nem alakít kormányt. Vagyis elesik a lengyel út és helyébe lép a szerb forgatókönyv. Állandósult er?szak az utcákon, zavargások, gyújtogatások, polgárháború közeli állapot. Lángokban Szerbia.

Ha jól ítélem meg a dolgok alakulását, a bábosok már nem a lengyel útra tesznek. Erre már kisebb tételeket tennének a világ fogadóirodái. A szerb forgatókönyv a kilátásba helyezett cél: hogy nem jön össze a kormányváltás, de akkor jöjjön a lázas állapot, rend helyett káosz, az er?szak közvetlen fenyegetése és játék a polgárháborúval. Csatakiáltás a semmibe.

Ha jól értem, Puzsért?l Fleck Zoltánon keresztül Kis Jánosig ott mindenki err?l beszél és ebben van.
Jól kif?zték és velünk akarják megetetni – és még a cechet is mi álljuk. Hát még mit nem.

Most kell tehát észnél lenni. A tét hatalmas. Nem az, hogy folytatja-e Orbán, hanem hogy béke vagy lázas állapot; kiszámítható, rendezett élet vagy felfordulás; nyugalom vagy ?rület.

Egészen bizonyos, hogy csak egy maroknyi kisebbség választaná a rendezett, kiszámítható, békés élet helyett az er?szakot, a káoszt és a lángokat.

Ezért is vagyunk mi itt együtt mindannyian egy nagy megtévesztés kell?s közepén. Hülyére akarnak minket venni. Mert amíg a „csatakiáltás és a l?porfüst” csak egy politikai kampány hevességének a leírására szolgál, addig a dolgok rendben vannak: verseng? politikai er?k mérk?znek meg a szavazók „kegyeiért” egy versengésen alapuló politikai rendszerben. Van, aki gy?z, és van, aki veszít, és utána a dolgok visszazökkennek a normális kerékvágásba.

De ha a csatakiáltás és l?porfüst nem csupán szavak, hanem maga a kíméletlen valóság, ott egy polgárháború felé sodródó ország rémképe bukkan fel, ahol tort ül az er?szak, és veszélyben a rend, a nyugalom, a biztonság – és mindannyian veszítünk.

G.Fodor Gábor - www.magyarnemzet.hu

Ajánló